41999D0018

ROZHODNUTIE VÝKONNÉHO VÝBORU
z 28. apríla 1999
o zlepšení policajnej spolupráce v prevencii a objasňovaní trestných činov

(SCH/Com–ex (99) 18)

VÝKONNÝ VÝBOR,

so zreteľom na článok 132 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda,

so zreteľom na článok 39 vyššie zmieneného dohovoru,

želajúc si pokračovať v úsilí o zlepšenie podmienok pre cezhraničnú policajnú spoluprácu,

zohľadňujúc rozhodnutie výkonného výboru zo 16. decembra 1998 [dokument SCH/Com-ex (98) 51Rev 3],

ROZHODOL TAKTO:

Týmto sú schválené zásady, ktorými sa riadi policajná spolupráca v prevencii a vyšetrovaní trestných činov, ako sú ustanovené v oznámení predsedníctva [doc. SCH/I (98) 75 Rev. 5] z 28. apríla 1999.

Luxemburg 28. apríla 1999

Predseda

C. H. SCHAPPER

SCH/I (98)75 Rev. 5

Predmet: **Uplatňovanie článku 39 dohovoru: zlepšenie policajnej spolupráce v prevencii a objasňovaní trestných činov**

Nemecké predsedníctvo vynakladá úsilie na zlepšenie policajnej spolupráce medzi zmluvnými štátmi pri vyšetrovaní trestných činov. Na zasadnutí skupiny I dňa 14. septembra 1998 predložilo predsedníctvo oznámenie, v ktorom sú vysvetlené problémy a možné riešenia [SCH/I (98) 55 Rev.].

Všetky delegácie súhlasili s tým, že na zmiernenie nedostatkov policajnej spolupráce v oblasti vyšetrovania trestných činov sa môže urobiť veľa, ak sa ustanovenia Schengenského dohovoru budú jednotne interpretovať a uplatňovať na základe jeho cieľov.

Zmluvné štáty súhlasia s tým, že zlepšenie policajnej spolupráce vo vyšetrovaní trestných činov nesmie zasahovať do právomoci súdnych orgánov.

Nasledujúce rozhodnutia sú uskutočniteľné v krátkodobom horizonte:

1. **Zoznam**

S cieľom uplatňovania článku 39 Schengenského dohovoru a zlepšenia vyšetrovania a prevencie trestných činov si policajné zbory schengenských štátov môžu vymieňať informácie za predpokladu, že:

— výmena informácií si nevyžaduje donucovacie opatrenia,

— výmena informácií je prípustná podľa vnútroštátneho práva dožiadaného zmluvného štátu a že činnosti, ktoré sa majú vykonať, nie sú vo výlučnej pôsobnosti súdnych orgánov alebo si nevyžadujú ich súhlas.

Zlepšenia vo vyšetrovaní a prevencii trestnej činnosti sa dosiahnu prostredníctvom spolupráce medzi policajnými zbormi schengenských štátov bez zapojenia súdnych orgánov, keď vzniknú dôvody pre podozrenie alebo konkrétne nebezpečenstvo, a to pomocou krokov, ktoré sú vymenované nižšie. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci a vykonanie spomínaných krokov závisí od toho, či sú prípustné podľa vnútroštátneho práva dožiadaného a dožadujúceho štátu:

— identifikácia majiteľov a vodičov vozidiel,

— preskúmanie vodičského preukazu,

— pátranie po mieste pobytu a trvalom bydlisku,

— identifikácia účastníkov telekomunikácií (telefónu, faxu a internetu) za predpokladu, že tieto informácie sú verejné prístupné,

— získavanie informácií políciou od dotknutých osôb na základe dobrovoľnosti (*),*

— identifikácia osôb,

— prenos policajného spravodajstva z policajných databáz alebo súborov, čo musí byť v súlade s príslušnými právnymi ustanoveniami upravujúcimi ochranu údajov,

— príprava plánov a koordinácia opatrení na pátranie a začatie naliehavých pátraní (nezávisle od pátraní SIS – Schengenského informačného systému),

(*) Podľa vnútroštátnych predpisov Nemecka, Holandska a Rakúska ide o dobrovoľnú výpoveď na polícii.

— pátranie po pôvode tovaru, najmä zbraní a vozidiel (vypátranie odbytových kanálov),

— preskúmanie dôkazov (ako je poškodenie vozidla po nehode, kde osoba, ktorá ju zavinila, ušla z miesta nehody, výmaz v dokladoch atď.).

Schengenské štáty sa môžu podľa článku 39 Schengenského dohovoru dohodnúť s niektorou alebo všetkými zmluvnými stranami o ustanovení ďalších oblastí, v ktorých môže polícia poskytovať vzájomnú pomoc bez zapojenia súdnych orgánov.

2. **Uplatňovanie výhrady súdneho súhlasu (článok 39 ods. 2)**

Okamžité použitie informácií ako dôkazného prostriedku v trestnom konaní je možné, iba ak dožiadaný zmluvný štát nevyžaduje formálnu žiadosť o právnu pomoc ako dodatok k policajnej žiadosti. Obmedzené zdroje orgánov zodpovedných za trestné stíhanie musia byť rozmiestnené tak, aby riešili naliehavé problémy prevencie kriminality a zbytočne ich nezdržiavala požiadavka súhlasu.

Článok 39 ods. 2 v žiadnom prípade neustanovuje, že od súdnych orgánov je nutné získať splnomocnenie, aby dokumenty mohli byť predložené ako dôkazné prostriedky. Určenie postupu na získanie splnomocnenia je preto vecou zmluvných štátov.

Schengenské štáty súhlasia s tým, že policajné zbory a súdne orgány môžu zasielať žiadosti o splnomocnenie a dokumenty, ktoré sú výsledkom vybavovania takýchto žiadostí, akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožní rýchly prenos za predpokladu, že prenos zanecháva písomný záznam o autorovi dokumentu (napr. telefax, e-mail).

3. **Zjednodušenie postupov**

Vyšetrovanie trestných činov, najmä v naliehavých prípadoch, je možné urýchliť zjednodušenými postupmi. Toto je doložené príkladmi v bilaterálnych dohodách medzi dvoma schengenskými štátmi, na základe ktorých, na podnet súdnych orgánov, policajné orgány spolupracujú priamo poskytovaním vzájomnej pomoci pri policajných výsluchoch, prehliadkach a zabavení predmetov vtedy, keď by bolo zdržanie nebezpečné.

Zmluvné štáty budú prihliadať k skúsenostiam, ktoré boli získané takto alebo prostredníctvom podobných dohôd, aby určili, či je možné vypracovať postupy vhodné pre všetky schengenské štáty.